

Hertil kommer endvidere, at den omstændighed, at også anvisningen af forskud på statens og invalideforsikringsfondens refusion af kommunernes udgifter til invaliderenter og revisionen af disse foreslås henlagt til amterne, vil give sig udslag i besparelser på direktoratet for sygekassevæsenets budget. Fra og med finansåret 1952—53 påregner direktoratet således som følge af, at det direktoratet hidtil påhvilende arbejde med anvisning af refusion på invaliderenterne henlægges til amterne, at opnå en besparelse på ca. 7 000 kr. årlig. Senest med udgangen af december måned 1953 påregner direktoratet yderligere en årlig besparelse af ca. 20 000 kr. som følge af, at revisionsarbejdet efter nyordningen henlægges til amterne.

ad 2. Det er vanskeligt for ikke at sige umuligt på forhånd — hvor man ikke sidder inde med praktiske erfaringer — at udtale sig om, hvor meget ministeriets kontrolforanstaltninger vil andrage.

Men det er ministeriets hensigt på grundlag af de regnskaber, der gennemgås stikprøvevis i ministeriet, at søge eventuelle problemer, som efter ministeriets skøn bedst klares ved mundtlige drøftelser, løst derved, at der optages forhandling med amtet, amtsrevisionen og vedkommende kommuner. Disse drøftelser — hvorom der forud vil blive truffet aftale med vedkommende amt — vil blive tilrettelagt på en sådan måde, at man tager flest mulige forhandlinger under eet for derved at spare mest muligt på rejseudgifter og time- og dagpenge.

ad 3. Af samtlige om den påtænkte nyordning adspurgte — 22 — amter, der alle har stillet sig positivt til nyordningen, har 9 givet udtryk for, at det må antages, at denne vil påføre amterne et vist merarbejde med deraf følgende merudgifter.

Dette er sikkert rigtigt, allerede fordi anvisningen af forskud på statsrefusionen af kommunernes sociale udgifter, som det hidtil har påhvilet ministeriet at varetage — for invaliderenternes vedkommende direktoratet for sygekassevæsenet —, fra og med 1. april 1952 foreslås henlagt til amterne. Men udover denne opgave — der altså fordeles på 22 hænder i stedet for 2 — pålægger nyordningen ikke amterne andre revisionsmæssige opgaver end dem, der allerede efter den bestående lovgivning er henlagt til amterne. Nyordningen som sådan skulle derfor næppe ubetinget nødvendiggøre en personaleforøgelse på samtlige amtskontorer. Men det ligger nær at antage, at den omstændighed, at amterne efter nyordningen bliver den *endelige* revisionsinstans, kan begrunde en omlægning og intensivering af amternes revisionsapparat.

Til foranstående besvarelser vil jeg gerne knytte den bemærkning, at hovedformålet med forvaltningskommissionens forslag om en forenkling af kommunernes sociale regnskaber og revisionen af disse er at befri — navnlig de små — kommuner for et ofte vanskeligt og meget tidkrævende arbejde. Det er min bestemte overbevisning, at en gennemførelse af nyordningen, selvom den vil påføre amterne visse merudgifter og — forsåvidt angår kommunerne — visse udgifter i forbindelse med tilrettelæggelsen af registrant- og kortsystemer, vil vise sig at føre til en væsentlig forenkling af det de enkelte kommuner i dag påhvilende arbejde og derigennem til væsentlige besparelser på de kommunale budgetter.

(Underskrift).

Til landstingets udvalg angående forslag til lov om ændringer i forsorgsloven, folkeforsikringsloven og lov om arbejdsløshedsforsikring og arbejdsanvisning m. m. (vedrørende kommunernes sociale regnskaber og den kritiske revision af disse).